

Ez kapitola 20.

[1] Sedmého roku, pátého měsíce a desátého dne toho měsíce, přišli někteří z izraelských starších dotazovat se Hospodina a posadili se přede mnou. [2] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [3] "Lidský synu, mluv k izraelským starším a řekni jim: 'Toto praví Panovník Hospodin: Přicházíte se mě dotazovat? Jakože jsem živ, nebudu vám dávat odpovědi na dotazy, je výrok Panovníka Hospodina.' [4] Chceš je soudit, chceš se ujmout soudu, lidský synu? Seznam je s ohavnostmi jejich otců. [5] Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: V den, kdy jsem si vyvolil Izraele, zvedl jsem ruku k přísaze potomstvu Jákobova domu a dal jsem se jim poznat v egyptské zemi, zvedl jsem ruku a přísáhl jim: Já jsem Hospodin, váš Bůh. [6] V onen den jsem zvedl ruku a přísahal jim, že je vyvedu z egyptské země do země, kterou jsem pro ně vyhlédl a která oplývá mlékem a medem a je skvostem všech zemí. [7] Řekl jsem jim: Odvrhněte každý ohydné modly, k nimž vzhlížíte, a neposkvřujte se egyptskými hnusnými modlami, já jsem Hospodin, váš Bůh. [8] Ale oni se mi vzepřeli a nechtěli mě ani slyšet. Žádný neodhodil ohydné modly, k nimž vzhlížel, a neopustil egyptské hnusné modly. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak dovrším svůj hněv proti nim uprostřed egyptské země. [9] Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno v očích pronárodů, uprostřed nichž byli, před jejich zraky jsem se jim dal poznat, když jsem je vyvedl z egyptské země. [10] Vyvedl jsem je tedy z egyptské země a uvedl na poušť. [11] Vydal jsem jim svá nařízení a seznámil je se svými řádami, skrze něž má člověk život, když je plní. [12] Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já Hospodin je posvěcuji. [13] Ale dům izraelský se mi na poušti vzepřel, mými nařízeními se neřídili a znevážili mé řady, skrze něž má člověk život, když je plní, a hrubě znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji na poušti své rozhořčení, a tak s nimi skončuji. [14] Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl. [15] Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je nevedu do země, kterou jsem jim dal, do země oplývající mlékem a medem, jež je skvostem všech zemí, [16] a to proto, že znevážili mé řady, neřídili se mými nařízeními a znesvěcovali mé dny odpočinku, neboť jejich srdce chodilo za jejich hnusnými modlami. [17] Ale bylo mi líto je zničit a neskoncoval jsem s nimi na poušti. [18] Jejich synům jsem na poušti řekl: 'Neřídte se nařízeními svých otců, nedbejte na jejich řady a neposkvřujte se jejich hnusnými modlami, [19] já jsem Hospodin, váš Bůh. Žiďte se mými nařízeními, dodržujte mé řady a zachovávejte je. [20] Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.' [21] Ale i synové se mi vzepřeli, neřídili se mými nařízeními, nedodržovali mé řady, skrze něž má člověk život, když je plní, a znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak na poušti dovrším svůj hněv proti nim. [22] Ale zadržel jsem svou ruku. Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěceno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl. [23] Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je rozptýlím mezi pronárody a rozpráším po zemích, [24] protože se nedrželi mých řádů a znevažovali má nařízení, znesvěcovali mé dny odpočinku a vzhlíželi k hnusným modlám svých otců. [25] A tak jsem jim dal nedobrá nařízení a řady, skrze něž nebudou mít život; [26] poskvřnil jsem je jejich vlastními dary, když prováděli ohněm vše, co otvírá lůno, abych je naplnil úděsem a oni poznali, že já jsem Hospodin. [27] Proto mluv, lidský synu, k izraelskému domu a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Vaši otcové mě dál a dále hanobili tím, že se mi zronežovali. [28] Já jsem je uvedl do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám jim, ale oni, jak uviděli nějaký vyvýšený pahorek a nějaký listnatý strom, hned tam obětovali své oběti a přinášeli tam své popouzející dary, kladli tam své libovonné oběti a vylévali tam své úlitby. [29] Řekl jsem jim: Na jakéto posvátné návrší tam chodíte? Nazývají je 'Posvátné návrší' až dodnes." [30] Proto řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Což se musíte poskvřovat cestou svých otců a smilnit s jejich ohydnými modlami? [31] Až dodnes se poskvřujete všemi svými hnusnými modlami, přinášíte své dary a provádíte své syny ohněm, a já bych vám měl dávat odpovědi na dotazy, dome izraelský? Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nebudu vám odpovídat na dotazy! [32] Co vám vstoupilo na mysl, určitě se nestane. Říkejte si: 'Budeme jako pronárody, jako čeledi jiných zemí, budeme sloužit dřevu a kameni.' [33] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, budu nad vámi kralovat pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které na vás vyleji. [34] A vyvedu vás z národů a shromáždím vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které jsem na vás vylil. [35] Uvedu vás do pouště národů a budu se tam s vámi soudit tváří v tvář. [36] Jako jsem se soudil s vašimi otci v poušti egyptské země, tak se budu soudit s vámi, je výrok Panovníka Hospodina. [37] A provedu vás pod holí a uvedu vás do závazku smlouvy. [38] Vytřídím z vás ty, kdo se vzbouřili a byli mi nevěrní. Vyvedu je ze země jejich dočasného pobytu, ale na izraelskou půdu nevstoupí. I poznáte, že já jsem Hospodin. [39] Vy tedy, dome izraelský, slyšte. Toto praví Panovník Hospodin: Jděte a služte si každý svým hnusným modlám i nadále, nechcete-li poslouchat mne, ale neznesvěcujte už mé svaté jméno svými dary a svými hnusnými modlami. [40] Na mé svaté hoře, na vysoké hoře izraelské, je výrok Panovníka Hospodina, tam mi bude sloužit celý izraelský dům, až se usadí celý v zemi, tam v ní najdu zalíbení a tam budu vyhledávat vaše oběti pozdvihování a prvotiny vašich darů se všemi vašimi svatými dary. [41] Najdu ve vás zalíbení pro libou vůni vašich obětí, až vás vyvedu z národů a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a budu ve vás posvěcen před očima pronárodů. [42] I poznáte, že já jsem Hospodin, až vás přivedu na izraelskou půdu, do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám vašim otcům. [43] Tam si připomenete své cesty a všechny své skutky, jimiž jste se poskvřovali, a zhnusíte se sami sobě pro všechny zlé činy, jichž jste se dopouštěli. [44] I poznáte, že já jsem Hospodin, až pro své jméno s vámi naložím ne podle vašich zlých cest ani podle vašich zvrhlých skutků, dome izraelský, je výrok Panovníka Hospodina."